

Geschiedenis van de hit

De nummers uit de Top 2000 of de evergreens die voorbij komen op Radio 10 Gold kennen we allemaal, maar hoe ging het eraan toe in de studio tijdens de opnamen van deze hits? Daarover gaat het boek *Classic Tracks, The Real Stories Behind 68 Seminal Tracks*.

door Peter Hoeks > peter@interface.nl

Boeken over beroemde artiesten en bands waren er altijd al in overvloed, maar daarin kom je zelden of nooit iets te weten over de gang van zaken tijdens de plaatopnamen. De laatste jaren is dit aan het veranderen. Onderhand zijn alle Beatles-sessies uit en te na beschreven, en er zijn ook aardig wat boeken over bekende producers en in mindere mate studio's. Verder kun je terecht bij diverse documentaires op dit gebied, waarvan vooral de fantastische serie *Classic Albums* eruit springt. Hierin leggen de artiesten en/of de producer aan de hand van de multitracktape uit hoe een opname tot stand kwam. Deze serie wordt nog steeds regelmatig op tv uitgezonden, en ook op Youtube is het een en ander te vinden. Het boek *Classic Tracks* lijkt deels geïnspireerd op de *Classic Albums*-serie. Het boek gaat echter over 68 afzonderlijke liedjes van begin jaren vijftig tot en met 2009. Een lijst met titels en artiesten (die voornamelijk loopt tot 1995) kun je vinden op www.richardbuskin.com/articles.html.

Klassiek boek

In het fors uitgevallen en behoorlijk zware boek (419 pagina's, 350 foto's) probeert auteur Richard Buskin zo veel mogelijk te weten te komen over een bepaalde track. Hij doet dat aan de hand van een interview met de producer of de engineer, soms aangevuld met informatie uit boeken en tijdschriften. De artiesten zelf komen niet aan het woord. De geïnterviewden blijven wel altijd zeer

INFO

- **Prijs incl:** € 33,11
- **Uitgever:** Sample Magic
- **Distributie:** Time+Space, +44 1837 55200
- **Internet:** www.timespace.com, www.samplemagic.com

correct; echte onthullingen, roddels of achterklap komen we vrijwel niet tegen.

Buskin is een in de VS wonende Engelsman die, zoals op het boekenslag vermeld staat, geldt als 'best selling author' van de *New York Times*. Buskin schreef eerder het uitstekende boek *Inside Tracks*, dat vol staat met interviews met bekende producers, en is auteur bij het blad *Sound On Sound*, waarin diverse verhalen uit *Classic Tracks* eerder verschenen. Al deze artikelen zijn voor het boek herschreven en aangevuld met talloze nieuwe songs.

De aanpak blijft echter vergelijkbaar met die van een tijdschrift; veel fraaie foto's en meerdere tekstkaders per artikel. De echte technische info met details over mics, gebruikte instrumenten en details over de opname staan steeds in een apart kader vermeld. De rest van de tekst gaat meestal over de totstandkoming van de song zelf, de verhoudingen tussen de muzikanten en aardige weetjes, waaronder ook het een en ander over het auteursrecht (en de conflicten daarover). Zo kom je te weten dat een kwart tot een derde van Sting's auteursrechtinkomen afkomstig is van *Every Breath You Take* (mede dankzij de Puff Daddy-cover), en blijkt Oasis zo'n beetje de kampioen in het jatten van andermans ideeën.

Tijdslijn

Classic Tracks bestrijkt de periode 1951 (Les Paul - *How High The Moon*) tot en met 2009 (The XX - *Crystalized*), maar de nadruk ligt vooral op Britse en Amerikaanse tracks uit de jaren zeventig en tachtig. Omdat de tracks in chronologische volgorde behandeld

worden, geeft het boek een beeld van de evolutie in het opnameproces in de tweede helft van de vorige eeuw. Jammer genoeg zijn er maar vijf tracks uit de jaren negentig en drie van na millenniumwisseling, dus een echt afgeronde geschiedenis is het niet.

Dat betekent dat vooral de 'klassieke' opnamepraktijk beschreven wordt; aanvaankelijk overdubben en tussenmixen maken met vier of acht sporen, later zo veel mogelijk een band in een keer opnemen met wat overdubs. We komen dan ook vooral analoge apparatuur tegen en technici en producers die – bijna tot vervelens toe – blijven benadrukken dat je de sound vooral in de opname-ruimte maakt, en die vertellen dat de artiesten in drie of vier takes een briljante partij afleverden. Bij de mix werd vaak erg weinig rand-apparatuur gebruikt. Het was vooral een kwestie van eren, wat galm toevoegen en volumes balanceren. Vooral bij The Human League, Pet Shop Boys, Depeche Mode, Frankie Goes To Hollywood en New Order komen we ook het 'track voor track' opbouwen van een song tegen, maar de term Pro Tools ben ik bijvoorbeeld maar één keer tegen gekomen. Opvallend is dominantie van de firma Neumann op microfoongebied; U47, U67 of U87 komen in bijna elke sessie wel voorbij. Verder zijn de multitrackrecorders van 3M blijkbaar erg populair geweest en is Power Station de meest voorkomende studio in de artikelen.

Conclusie

Ik heb *Classic Tracks* met plezier gelezen. Niet in één ruk, want daar leent het tijd-

schriftachtige format van ongeveer vier pagina's per song zich niet echt voor. Het is jammer dat er niet meer liedjes van de laatste twintig jaar in staan. Het is daardoor een wat nostalgisch boek geworden, dat niet zo heel veel aanknopingspunten biedt met de studio-praktijk van dit moment. Ik zou het ook leuk gevonden hebben als er af en toe wat dieper op de eindmix was ingegaan; de gebruikte mics en de opstelling van de muzikanten in de studio worden wel steeds vermeld, maar over specifieke effecten of mixtrucs lees je relatief weinig. De auteur wilde wellicht niet te technisch worden om een zo groot mogelijke doelgroep met het boek te bereiken; het is nu ook een leesbaar boek voor muzikfans die niet zelf opnemen of produceren.

Niettemin is het erg leuk om te lezen hoe 10CC de stemmetjes in *I'm Not In Love* maakte, hoe de gitaar en stemmen in Bowie's *Heroes* opgenomen werden, hoe *Staying Alive* van de Bee Gees aan zijn drumloop kwam (heb me altijd afgevraagd wie die waanzinnig strakke drummer was), dat de gitaarsound van Dire Straits' *Money For Nothing* een ongelukje was, en hoe moeizaam de relaties tussen de leden van Blondie onderling en producer Mike Chapman verliepen tijdens de opnamen van *Heart Of Glass*. Echt hilarisch is het verhaal over Tricky's *Black Steel*. Tricky blijkt weinig kennis van techniek te hebben, en drijft de producer waarmee hij werkt bijna tot waanzin met zijn onconventionele en soms onbegrijpelijke ideeën.

Er valt hier en daar wel wat op af te dingen, maar *Classic Tracks* is een onderhoudend boek met een uitgebreide index en veel relevante informatie over talloze grote hits. Er zijn wel andere artikelen, documentaires en enkele boeken waarin een deel van de informatie uit het boek te vinden is, maar als compleet leesboek of naslagwerk, is *Classic Tracks* uniek. ■

TOONTRACK

EZKEYS CLASSIC ELECTRICS

EZKEYS JUST GOT ELECTRIC

TWO OF THE WORLD'S MOST DEFINING ELECTRIC PIANOS, THE RHODES MK I AND THE WURLITZER 200A.

EZkeys is een revolutionaire piano-plugin in stand-alone instrument dat authentieke sounds combineert met bestebreite songwriting-functionaliteit. Hier begint een nieuw tijdperk in creatieve muziek-software!

WWW.TIMESPACE.COM/NL/EZKEYS

DISTRIBUTEUR VOOR NEDERLAND: **TIMESPACE**